

İsviçre Mor Evgin Manastırına Ziyaret

29 Aralık Cuma günü, İsviçre ve Avusturya Süryani Ortodoks Kilisesi Patrik Vekili, Metropolit Mor Dionosius İsa Gürbüz'ü Mor Evgin Manastırında ziyaret ettik. Eğitim yıllarımızın anılarına dalarak, o hatıraların koridorlarında hoş bir geziye çıktık. Hasbihal ettik.

Bu vesileyle, yaşama sevincinin ve umutların gelgitler yaşadığı bir zamanda, unutulmaları hatırlatması; anavatandan özgün bir sesin duyulması bakımından anlam ifade eden **“Süryani Kültürü ve İçsel Dönüşüm”** isimli kitabımı da -metropolit hazretlerine- takdim etme imkânı buldum.

Sağlıklı yaşamın temel amaçlarından biri, hayatı bir öğrenme alanına çevirebilmektir. Sadece kendimiz için değil, başkaları için, herkes için....

Kanatlarımızı sevgiye ve özgürlüğe açarak bunu yapabilmek toplumsal gelişim açısından çok önemlidir. Çünkü öğrenme yolunda yakılan ışık, sadece bugünü değil, geleceğin de yolunu aydınlatacaktır.

Bu bağlamda hayata bir şeyler verilirse, hayat da yalnız bırakmaz, hak edileni muhakkak geri verecektir. Ancak kültürel farkındalığı büyüten öğrenme merakı ihmal edildiğinde, kalp kararır ve katılaştır. Katılaştırmış bir yürek üzerine gelişim inşa etmek, kayaya tohum ekmeye çalışmak gibidir. Tohumun yetişebilmesi için nasıl verimli toprağa ihtiyaç duyuluyorsa, kültürel gelişim için de kararmamış yüreklere ve kültürel alışverişlere çok ihtiyaç vardır.

Bu hissiyatla yapılan ziyaretler, insanın insanlığını besleyen ve ruhunu güçlendiren aktiviteler arasındadır. Gelişimin de önemli etkenleridir. Zira söylendiği üzere, **“Hiçbirimiz hepimiz kadar akıllı değildir”**

Maddi zenginliğin mana ve zihin dünyasına huzur vermesi, kültürel zenginliğe bağlıdır. Çünkü maddiyatın, nefsanîyetin, bencilliğin dağı ne kadar yüksek olursa olsun, kültürün yolu onların üzerinden geçer.

İnsanı ve ekolojik dengeyi merkezine oturtan anlayış burada (yani İsviçre’de) çok güzel başarılarla imza atmıştır. Zihinsel dönüşüm ve erdemli döngü bu başarının ana omurgasını oluşturur. Burada her şey, insanı yaşatmak ve ekolojik dengeyi gözetmek üzerine kurulmuştur. Burada herkes yaşamın anlamını, **“Kendinden daha büyük bütünün bir parçası olmakla”** bulmuştur. Ve bunun gereğini yapmaktadır.

Saygıdeğer metropolitimize yaptığımız sohbetin etkileşiminden tekrar anladım ki, önemli ve doğru olanın, hayatın zorlukları içinde müşfik olmanın ruhunu kaybetmemek, şefkati çoğaltmak, insanın insana şefkat ve anlayışla bakmasını sağlamaktır. Yürüyeceğimiz yolun farkındalığı içinde insan onurunu yücelterek ve de kutsayarak...

İçsel dünyanın tali yollarını ilahi sistemin yani hakikatin ana yoluna bağlayan yol bu yoldur. Bu yolda, **“Saygı dinlemektir, anlamak için; öğrenmektir başkalarına aktarabilmek için; eleştiriye açık olmaktır; eleştirilebilmek için; farklılıkları kabul etmektir, ötekileştirmemek için.....”**

Engibeli olsa da, yürünmesi gereken bu yol güzel bir yoldur. Bu yol, içsel aydınlanmanın yoludur. Bu yol edebî ve ahlakın yoludur. Bu yol, **“herkes gibi”** değil, **“kendi gibi”** olmanın, olabilmenin, özgünlüğün yoludur.

Bu yolda yürüyen insanın en büyük başarısı kendini bilmesidir, kendi kendisiyle baş edebilmesidir. Çünkü kendisiyle dolu ve barışık olmayan insan içsel gerilim yaşar. Bu içsel gerilimin rahatsız edici olumsuz duyguları dizginlenmelidir. Aksi takdirde huzursuzluk katsayısı artacaktır. Kalp sevgi, şefkat ve iyilikle dolu olduğunda, bu hal kişinin yüzünden, davranışından ve enerjisinden dışarıya da

yayılır. Bu nedenle olumlu düşünmek ve olumlu yaklaşım, içsel benliğin bir yansımasıdır. Biz insanlar kendi varlığımızı fark ettiğimizde ve hayattaki yerimizi anladığımızda, alçakgönüllü ve iyi kalpli oluruz ve içimizdeki ışığı da parlatmış oluruz. Zira her insanda bir ışık vardır. Ancak çoğu zaman, bu ışık negatif niyet, eylem veya davranışın katmanları tarafından maalesef kapatılmaktadır. İçsel ışığımızı lütfen kapatmayalım. İçsel sıcaklığımızı lütfen soğutmayalım. Zira hayatın ihtiyacı var!

Yusuf Beğtaş